

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

D[omi]nica secunda de effectibus gratie dei. sermo. iiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Dominica. II. aduentus

as cōplebo in eis: cōsument fame: et deuo-
rabunt eos aues mosu amarissimo.

¶ Octaua plaga fuit locustarū. Exo. x.
Ecce hic hypocritarū multiplicatio. Hec
plaga iam incepit in christianitate. Hypo-
crite cōgrue significant per locustas: qz
locuste volantes ostendunt se aues esse cū
nō sint aues: imo statim descendūt ad ter-
ram. Sic hypocrite per exteriora opera et
verba ostendūt se esse personas deuotas et
cōtemplatiuas cum non sint: sed statim
descendūt ad terram: qz nihil appetūt nisi
terrena: sicut sunt religiosi portantes ha-
bitum exterioris religionis: p quem signifi-
cat scitias interior: cum in interioribus sint
nequissimi/supbi/inuidi/auari/luxuriosi/
detractores bonorū. Sic clerici/sic princi-
pes/sic plati/sic totus mundus est plenus hy-
pocritis. Tales ergo sūt tanqz arbores in-
fructuose apte ad incendū eternum. No-
ta figuraz de ficu cui maledixit dominus.
Matth. xxi. Ideo christus. Accēdite a fal-
sis pphetis qz veniūt ad vos in vesti. ouiu
intrin. aut sunt lupi rapaces. A fructibus
eorum cognoscetis eos. Mat. vii. Nota
na plaga fuit tenebrarū p tridū: in tm qz
nullus poterat se mouere de loco suo et.
Exo. x. Ecce hic obscuritas scismatis qd
durauit p tridū: qz erant tres quoru qli-
ber dicebat se esse papam: et cum quolibet
erant magni magistri/et doctores/princi-
pes/plati: et tanta erat tenebrositas qz nō
poterat discerni quis eorum esset verus pa-
pa: nec aliqis poterat se mouere d loco suo
quia qlibet beneficiat ab vno papa: non
curabat se mouere ab illo: et sic fecisset si-
fuit beneficiat ab alio. ¶ Decima plaga
fuit percussio primogenitorū ab angelo ex-
terminante. Exo. xii. Ecce hic vltima pla-
ga quā habitura est ecclesia christianorū
subuersorū ab antichristo: q figurat angeli
exterminatores: q percutiet primogenita
christianorū. I. principes: ex parte quorū fiet
pconizatiōes contra christum et reginē Mariā
et. Et postea statim sequet destructio fi-
nalis mundi. De hoc dicit apostolus. Viti-
et illis deus operatiōez erroris vt credat
mendacijs: vt iudicent oēs qui non credi-
derunt veritati: sed cōsenserunt iniquitati. ij.
Thes. ij. Nota. Viti. Dices tu. Nūqd
deus mittet antichristum: Rñ. In percussione

antichristi sūt duo p̄siderāda. Primo cul-
pa et malitia antichristi, et quātū ad hoc non
mittere deus ipm: sed pmittere sic oia mala
culpe. Secūdo est p̄siderare penā decē puni-
tōnū malorū christianorū. Et quātū ad hoc
deus mittet antichristū, et. Da exemplū
de passiōe christi cui deus fuit causa ex pre-
passiōis: sed nō fuit causa ex pre actiōis.
Unde plus. Actiō displicuit/passiō gra-
ta fuit. Cū ergo iādiu est q fuit nona pla-
ga. Pr̄ q statim veniet decē. s. angeli: id
est antichristi pcutientis. Et sic pater quod
tricit thema. Nox. s. huius mundi p̄cessit.
Dies autē. s. paradisi appropinquit. s. his q
beneficiat dispositi. Remediū ergo habem⁹
quod dicit epla. Abijciam⁹ ergo opera te-
nebrarū et. Deo gratias. Amen.

¶ Dominica. II. de aduentu de effecti-
bus gratie dei iustificantis.
Sermo. III.

Scitote quoni-
am prope est regnū dei. Lu. xxi.
Dicto supra p̄tia dñica: de p̄mo
christi aduentu. s. p incarnationē in ventre
p̄ginali. Nūc sequit̄ p̄dicare de secūdo adue-
ntu. s. p iustificationē in mente humanali.
In p̄mo siquidē aduentu venit christus tāqz
miser: vt dicit̄ ē. s. In isto autē secūdo venit
vt hospes et soci⁹ habitās in domo mēte
nr̄e: et vt lux illuminās domū. Jo. de isto
aduentu loquēs p̄ba dicit. Surge illuminare
hierusalē: qz venit lumē tuum: et gl̄ia dñi
super te orta est. Esa. lx. Salute⁹ virgo et
Pro declaratiōe thēmaris et introductio-
ne materie nostre: notandus q peccatum
mortale facit hominem multum distare a re-
gno dei siue ab ipso deoz iuxta illud. Lon-
ge est dñs ab impijs. Proverb. xvi. Et. ps.
cxvij. Longe a peccatōibz salus. Qd intelli-
ge nō per distantia localem: qz sic nihil est
ppinquit⁹ cuiuscūqz creature qz ipse deus q
est in oibz creaturis p essentiam: presentia
et potentia: quia oia habent esse per ipm:
videntur ab ipso: et subijciuntur ipsi: iuxta
illud. Celū et terrā ego impleo dicit dñs.
Hierē. xxij. ps. cxxxvij. Quo ibo a spiri-
tu tuo et q a facie tua fugiā. Si abscederō

In celū tu illic es zc. Pctōres ergo non di-
 stāt a deo locali sed distātia formali. Sic
 da exēplū de albo z nigro: licet simul stēt
 tū valde distāt: qz nō est puentio luci ad
 tenebras fm Tho. Naz de^o est lux: pctōr
 tenebre, z lux in tenebris lucet z tene. eaz
 nō cōprie. Jo. j. De^o est iustus: pctōr in iu-
 stus. de^o est bonus: pctōr in qnū hmoi est
 malus. de^o est sapiēs: pctōr stule^o. de^o est
 pius: pctōr impi^o. z sic de alijs. Distant q̄
 deus z pctōr formali in infinitū. Sed qn
 chīs de^o z hō p gřam venit ad pctōrē: col-
 lit ab eo oēs cōtrarietates q̄s pctōr habet
 bar ad deū. Et qz cōtrarietates siue oppo-
 sitiones ille erāt causa ppter quā pctōr di-
 stabar a deo z regno dei. Ideo hō tūc sit p
 p tncq^o deo: z quasi vnif deo z ligat eū eo
 fune charitatis. j. Jo. iij. Deus charitas
 est: et q̄ manet in charitate in deo manet
 z de^o in eo. Jre. j. Cor. ij. Nescitis quia
 tēpluz dei estis vos: z spūs dei habitabit
 in vos. De istis dicit thema. Scitote qm̄
 ppe zc. Talibus em̄ est p regno dei: qz re-
 gnū dei habitabit in eis p spem et grātia.
 Qñ Luca. xvi. Regnū dei intra vos est.
 Pz̄ thema. Videm^o ergo magis distin-
 cte quot vtilitates pferē chīs anie: qñ ve-
 nit ad eaz p grātia iustificante: quā vocāt
 theologū gñuz facitē. Vbi nota. qz chīs
 tūc pferē aie qnq; effectus seu vtilitates.
 Prima est peccatorū purgatio
 Secūda est virtutū infusio
 Tercia est spiritalis cōsolatio
 Quarta est perseuerātia finalis
 Quinta est gloria supernalis.
 ¶ Prima q̄ vtilitas zc. Null^o em̄ homo
 pot̄ exire de pctō nifi p grātia chīs. Ro.
 iij. Iustificari gratis p grātia ipsi^o. Pōt
 em̄ hū per suā potētia z naturāle cadere in
 pctm̄: sed resurgere nō pōt per sua natura
 lia nifi chīs adueniēs porrigat sibi manū
 z ipm̄ erigat. Et p hoc clari^o intelligendo
 z firm^o pbandō nota rōne: auctōritatē:
 z exēplū. Ratio est triplex: scz natural seu
 pphysicalis: theologialis: z legalis. Natu-
 ralis ponit. j. imediate. Ratio pō legalis
 ponit. j. in additione: que incipit. Est alia
 ratio: q̄ est legalis zc. Ratio pō theologī-
 calis q̄ est scda: vicēda est illa quā scpsi in
 sermonibz de pctis in genere. ar. ij. ser. xij
 Vbi agit de remedijs pcti mortalis qntū

ad rōne naturāle. Ratio est ista: qz natura
 liter qlibet res cōposita ex materia et for-
 ma: z loquor de materia inferiorū corpōz
 q̄ est in potētia ad plures formas. Nam
 materia superiorū corpōz nō est in potē-
 tia nisi ad formā suā: q̄nis hec regula pos-
 sit etiā intelligi in corpōzibz celestibz et in
 angelis: qz fm materiā ad nihilū reducū-
 tur sub rōne potēcialitatis quā hñt. Sed
 qz nō reducunt ad nihilū: est rōne act^o seu
 forme: que pficit totalit potēcialitatē eo-
 rū. vt nota Tho. in. ij. sen. di. vij. q. j. art. j.
 Et scripsi post festū trinita. ser. xlv. in in-
 troitu: redit ad suū principiu z materiale/
 vñ formata est. vt p̄z p̄mo celi z mūdi.
 Qñ videm^o qz oia corruptibilia cōposita
 ex q̄tuor elemētis: resoluunt in ipsa quat-
 tuor elemēta. Sicut qlibet res consequit
 naturā suā. Sicut de lapide quē tenet in
 manu: si ipm̄ dimittetē: naturalit descen-
 deret. Jgnis ascendit. Sic z bestie forma
 te de terra naturalit ad terrā reducūtur.
 Aheroras. Luncta subiacēt vanitati et
 oia pergūt ad vñū locū: d terra facta sunt
 z in terrā parit reuertunt. Eccl. ij. Qd
 videam^o de q̄ hō est fact^o. Et quidē qntū
 ad corpus de terra. Formant igit de^o hō
 minē de limo terre Gen. ij. z iō ad terram
 habet reuertē qntū ad corpus Gen. ij. In
 sudore vult^o tui vesceris pane tuo: donec
 reuertaris in terrā de qua assumptus es:
 qz puluis es z in puluere reuertēz. Quā-
 tum pō ad aiām: q̄ est subiectū gře vel pec-
 cati: non possumus dicere qz sit pducta de
 terra: nec de alio elemēto: nec de materiā
 celi: qz aia humana est supra oēm potē-
 tiā onē materie corpalis: nec sumit de mate-
 ria potētie sed est creata de nihilo. J nat-
 uraliter ad nihilū redit. scad pctm̄ et defe-
 ctū: qz pctm̄ dicit nihil: qz est puatio recti-
 tudinis. Joan. j. Sine me factū est nihil.
 Glo. i. pctm̄. Qñ ad peccādū nō indiget
 m̄gōr: z ex hac rōne peccare est adeo natu-
 rale ipsi homini: qz nullus vnq; hō fuit a
 pctō exempt^o p̄ter chīm z virginē. j. Jo.
 j. Si dixerim^o qz pctm̄ nō habemus: ipsi
 nos seducim^o: et veritas in nobis nō est.
 Hac rationē ponit Aug. xij. de ciui. dei.
 ca. xij. vbi sic dicit. Et natura sit ex eo: hz
 qz a do facta est. Et aut ab eo qd deficiat
 est ex hoc qz de nihilo facta est. Nec sic defit

In celū tu illic es zc. Pctōres ergo non distāt a deo locali sed distātia formali. Sic da exēplū de albo z nigro: licet simul stēt tū valde distāt: qz nō est puentio luci ad tenebras fm Tho. Naz de^o est lux: pctōr tenebre, z lux in tenebris lucet z tene. eaz nō cōprie. Jo. j. De^o est iustus: pctōr in iustus. de^o est bonus: pctōr in qnū hmoi est malus. de^o est sapiēs: pctōr stule^o. de^o est pius: pctōr impi^o. z sic de alijs. Distant q̄ deus z pctōr formali in infinitū. Sed qn chīs de^o z hō p gřam venit ad pctōrē: collit ab eo oēs cōtrarietates q̄s pctōr habet bar ad deū. Et qz cōtrarietates siue oppo- sitiones ille erāt causa ppter quā pctōr distabar a deo z regno dei. Ideo hō tūc sit p p tncq^o deo: z quasi vnif deo z ligat eū eo fune charitatis. j. Jo. iij. Deus charitas est: et q̄ manet in charitate in deo manet z de^o in eo. Jre. j. Cor. ij. Nescitis quia tēpluz dei estis vos: z spūs dei habitabit in vos. De istis dicit thema. Scitote qm̄ ppe zc. Talibus em̄ est p regno dei: qz regnū dei habitabit in eis p spem et grātia. Qñ Luca. xvi. Regnū dei intra vos est. Pz̄ thema. Videm^o ergo magis distinc- tē quot vtilitates pferē chīs anie: qñ ve- nit ad eaz p grātia iustificante: quā vocāt theologū gñuz facitē. Vbi nota. qz chīs tūc pferē aie qnq; effectus seu vtilitates. Prima est peccatorū purgatio Secūda est virtutū infusio Tercia est spiritalis cōsolatio Quarta est perseuerātia finalis Quinta est gloria supernalis. ¶ Prima q̄ vtilitas zc. Null^o em̄ homo pot̄ exire de pctō nifi p grātia chīs. Ro. iij. Iustificari gratis p grātia ipsi^o. Pōt em̄ hū per suā potētia z naturāle cadere in pctm̄: sed resurgere nō pōt per sua natura lia nifi chīs adueniēs porrigat sibi manū z ipm̄ erigat. Et p hoc clari^o intelligendo z firm^o pbandō nota rōne: auctōritatē: z exēplū. Ratio est triplex: scz natural seu pphysicalis: theologialis: z legalis. Natu- ralis ponit. j. imediate. Ratio pō legalis ponit. j. in additione: que incipit. Est alia ratio: q̄ est legalis zc. Ratio pō theologī- calis q̄ est scda: vicēda est illa quā scpsi in sermonibz de pctis in genere. ar. ij. ser. xij Vbi agit de remedijs pcti mortalis qntū

Dominica. II. Aduentus

cit hō vr oīno nihil est, sed vr inclinatus ad seipm minus esset q̄ erat: cū ei q̄ summe est inhereret. **Hec ille.** Non ergo indiget hō magrō seu adiutorio alieno ad peccandū: sed ad resurgendū a peccō ad gratiā nō p̄t anima de se. Si em̄ fuisset creata vel p̄ducta de gratia: p̄ se rediret ad grām naturaliter. Si de materia celi esset anima ad celū rediret, sed q̄a creata est de nihilo per se redit ad nihilū. Et ideo p̄t peccare p̄ se: sed nō p̄t resurgere a peccato, nec veniā cōsequi p̄ se. Et sic pr̄ ratio naturalis, Est et alia ratio q̄ dicit legalis. Nam p̄ peccatū deus offendit. Offensa autē nō remittit nisi animi? offensi sit placat? Animus autē offensus ē in voluntate ipsi? offensi. Sedm̄ em̄ leges nullus cogitur de iure civili remittere offensam illatā: imo potest accusare in iudicio, vel agere contra iniuriantē: q̄ nemini facit iniuriā qui suo virtur iure. Non est ergo in pr̄te offendētis offensam remittere: sed in voluntate et potestate offensi. vñ q̄ deus offendit est in dei voluntate p̄stare veniā, et nō in pr̄te peccantū/ offendētis. Ps. **Hīs viri cui nō imputauit dñs peccatū zc.** ¶ **Seda** t̄q̄ virtutis zc. Est virtutū insitio: et qm̄ fm̄ p̄m̄ Principiū est diuinitatē totius: et fm̄ cōmūne doctorū sniam. Virtutes sunt cōnere saltem q̄ ad habitū. Si fidē habuerit homo: cū sit substantia, i. fundamentū rerū sperandarū fm̄ aplm̄: ergo habebit omnē virtutē. Sed oportet hāc fidē esse charitate informatā: hec em̄ sola fides est. Licet credat in christū/ nisi equiuoce. Sicut hō mortuus dicit homo: sic d̄: fides sine charitate mortua est. **Iaco. ii.** Fides sine operibus mortua est. Et apls **Gal. v.** Operatur autē fides per charitatem: sic nec spes sed p̄sumptio/ nec charitas/ nec aliqua v̄tus cardinalis. Sed postq̄ ch̄s venit in mē/ tem humanā p̄ gratiā: oēs virtutes infundunt in eā: ita virtutes theologice q̄ sunt tres: q̄ cardinales q̄ sunt quattuor principales: et etiā dona sp̄s sancti q̄ sunt septem. Et ratio est: q̄ vbi est p̄nceps ibi oportet q̄ sint ei? famuli. Princeps autē et dñs virtutū est ch̄s. Ps. **Quis est iste rex glie?** Dñs virtutū ipse est rex glorie. **Frē.** Dñe virtutū beatus hō qui sperat in te. **Jo de/ ber** se quilibet p̄parare ad ch̄m recipere in

hoc tpe: sicut parat se hō et domū suam ad accipiendū regē. **Jo apls.** Ecce nūc t̄ps acceptabile: ecce nūc dies salutis. **En̄ de ch̄s** scribit **Luc.** q̄ oīs turba querebat eū r̄gere: q̄ virtus de illo exibat et sanabat oēs. **Luc. vj.** Dicit historiā de muliere que tetigit fimbriā vestimenti ei? et sanata est a fluxu sanguinis quē passa fuerat. **xij. anis** **Mat. ix.** **Jo ch̄s** intrās in animā habitat ibi cū oīb; virtutib;. Sicut lux intrās in camerā illuminat oēs parietes camerae: sic et ch̄s qui est lux. **Jo. j.** Erat lux vera et illuminat oēs potētiās anime. **Nā** illuminat intellectū p̄ verā fidē et prudentiā seu sapientiā. Volūtatē per charitatem et iustitiā: Irascibile p̄ fortitudinē et spes: Occupabile p̄ temperantiā. Corpus per castitatem: Cetera mēbra per honestatē. **Als** nō posset ibi habitare ch̄s? nisi domus mētis esset ornata virtutib;. **¶** **Ter** tia vtilitas est sp̄ialis cōsolatio: qm̄ ch̄s venit ad illuminandū aīam q̄nta sit dulcedo/ quāta sit paenitentia p̄t dici non p̄t. Bene sentiebat ille q̄ dicebat. **Quāma/ gna** mltitudo dulcedinis tue dñe quā ab locūisti timētib; te zc. ps. **Nō** abscondisti: q̄ nō videt exterius sed sentit interi?. **De** hoc habet figura **Dan. xij.** **Quādo** Daniel fuit positus in lacu septe leonū ex malozū suggestione et acculatione: inter q̄s leones fuit sex diebus nō manducās neq; bibēs/ s; orabat. **Abacuch** vero p̄pheta erat in iudea. **Dicit** quō p̄ angelū fuit portatus ad locū vbi Daniel erat: et exclamauit dicens. **Daniel** fuit dei tolle prandiz quod misit tibi deus. **Nota** significatū huius figure: quia omnia in figurā cōtingebant illis. **vr** dicit apls. **j. Coz. i.** Daniel amicus dei significat personā deuotā. **Lacus** leonū est iste mundus in quo sunt septe leones prompti ad deuorandū. **i. septe** demones qui deuorant animas hominū per septe peccata mortalia: quia quodlibet peccatū mortale habet demonē suū. **Supbia** habet leuiatā. **Auaritia** māmona. **Luxuria** asmodeum. **Inuidia** belzebub. **Gula** belfegor. **Ira** baalberuth. **Accidia** astaror. **Isti** autē querūt deuorare bonas personas. **Inter** quos leones stat persona deuota sex diebus. **i. sex** etatibus vite hominis: quia sunt septe etates hoīs: sed in pr̄

ma etate homo nō timet hos leones. Pri-
ma etas est infantia. In ista vt dixi non ti-
met leones: qz puerilis etas excusat a pec-
cato: quia quicqd vider ignorat. vt dicit
rexx in. l. vnica. l. de fal. mo. Ibi. Quia
etas eozū quid videat ignorat. Secunda
est pueritia, z in hac timet leones: qz ista
etas plena est delictis preter delictum car-
nis: vt dicit textus. c. j. de delic. pue. Ter-
tia est adolescentia. Quarta est iuuentus
Quinta virilitas. Sexta senectus. Septi-
ma decrepitas. Iste ergo sex vltime etas
res sunt periculose: quia homo stat inter
leones vt dixi. sed deus de terra promissio-
nis que est terra viuentiū mittit prādiū
solationis Danieli. i. deuote persone per
Abacuch: qui interpretat luctator: fortis
z significat christū qui luctauit cōtra mor-
tem: z diabolū z mundū et vicit. Ps.
Quis est iste rex glorie: Dominus fortis z
potēs: dominus potēs in prelio. Ite Apoc.
v. Vicit leo de tribu iuda. Ideo David.
Secū multitudinē inqz doloꝝ meozū in
corde meo: solatioēs tue letificauerūt ani-
mā meā. Ite dicit ipse. Ecce fido ad ostiū
z pulso. Si quis audierit vocē meā z ape-
tuerit mihi ianuā: intrabo ad illum et ce-
nabo cum illo: z ipse mecum. Apocal. iij.
Gustate ergo et videte quomā suavis est
domin⁹. Beat⁹ vir qui sperat in eo Ps.
Quarta vtilitas est p̄seruātia finalis:
quia quāntūcūqz homo exierit de pecca-
to z agat bonā vitam: nihilominus nō po-
test se in illa cōseruare nisi per gratiā chri-
sti: sine qua nō solum nō potest nō homo
consequi peccati remissionem: verum etiā
nec potest se p̄seruare a peccatis futu-
ris. Et hoc est approbatū per sanctā eccle-
siam: sicut habet in decretis de conse. dist.
iij. circa finez in tribus vltimis capitulis
ipsius distinctionis. in quozū primo sic di-
citur. Placuit vt quicūqz dixerit gratias
dei: qua iustificamur per Iesum ch̄m do-
minū nostrum: ad solaz remissionē pecca-
toꝝ valere que iam cōmissa sunt: et nō
etiā ad adiutorū vt non cōmittatur: ana-
thema sit. Item in. c. sequenti sic dicitur.
Quisquis dixerit gram dei p̄ Iesum chri-
stum dominū nostrum: propter hoc tantū
nos adiuuare ad non peccandū. quia per
ipsam nobis reuelat z aperitur intelligen-

tia mandatoꝝ: vt sciamus quid appetere/
quid vitare videam⁹: aut valeamus: non
autē per illam nobis prestari: vt quod faci-
ciendus cognouerimus etiā facere debeam⁹
mus aut valeamus: anathema sit. Ite in
sequenti. c. sic dicitur. Placuit vt quicūqz
dixerit nobis ideo gratiā iustificatiōis da-
ri: vt quod facere per liberū arbitriū iu-
demur: facilius possum⁹ implere per gra-
tiam: tanqz si gratiā nō daretur. nō quidē
facile: sed tamē possum⁹ etiā sine illa ad-
implere mā data diuina: anathema sit. Et
sumūtur tria capitula ex concilio milanē-
cano. Cui interfuit Augustinus z Ansel-
mus: Romane ecclesie legatus contra pe-
lagianos. Ratio autē quare homo quā-
tūcūqz exierit de peccato z agat peniten-
tiam: nihilominus nō potest in illa se pre-
seruare nisi p̄ gratiā christi: est triplex. Pri-
ma est ex parte anime. Secūda sumitur ex
parte corporis. Tertia ex parte exteriorū
fērationū. Ex parte quidē anime est: quia
remaneret libertas arbitrii. Gratiā em̄ lī-
cet infirmet: non tamē tollit libertatē ar-
bitrii ad peccandū: nisi sit perfecta ex pri-
uilegio specialī. sicut fuit in beata virgine
et in apostolis. qui postqz receperunt ipm̄
sanctū non potuerunt peccare mortaliter
Sicut tenet doctores. Sed regularit̄ con-
trarium. Unde z multi p̄ter hoc cecide-
runt a gratia. Sicut fuit Adam: David:
z Judas: tamē egerūt penitentia: sed Ju-
das nō. Et sic hodie multi sunt qui faciūt
cursum aīni: qui paz viciat. Vñ dicebat
David. Nisi qz dñs adiuuēt me: paulomi-
nus habitasset in inferno anima mea. Si
dicebam motus est pes me⁹: misericōdia tua
dñe adiuuabit me. Et ideo homo ad p̄ser-
uandū indiget auxilio ch̄i. Secūda ratio
sumit ex parte carnis p̄ter fomītē qui re-
manet in carne: qz peccatū quidē origina-
le transit reatu per baptisimū: sed remanet
actu: qz fomes seu cōcupiscētia remanet
etiā cū gratia: qz semp̄ inclināuit hominē
ad peccandū. Et ex hoc insurgit in homi-
ne magnū spirituale bellum: p̄ter qd dī-
cebat apostolus. Cōdelector legi dei fm̄
interioꝝem hominem. Vñ deo autē alte-
ram legem in membris meis repugnantē
legi mentis mee: z captiuantē me in lege
peccati: q̄ est in mēbris meis. Infelix ego

Dominica. II. aduentus

hō quis me liberabit de corpe mortis huius. Ro. vij. z Gal. v. Caro concupiscit aduersus spm̄ z spūs aduersus carnes. Hec em̄ sibi inuicem aduersant: vt nō quetiūq; vultis illa faciat. Et pre vero tērationū rō est: q; multe insurgūt q̄tidie tērationē quib; ad peccandū impellimur: nūc a dia bolo nūc a mūdo/ q; in p̄p̄eris tentat p̄ lū ruriā z vanā gl̄iaz. In aduersis p̄ timore z pusillanimitate. Prop̄ qd̄ ch̄s docuit nos orare. Et ne nos inducas in tentationē. In z David dicebat. Miserere mei de; qm̄ coculcauit me hō: tota die impu gnās tribulauit me: coculcauerūt me in i m̄ic mei tota die: qm̄ mlti bellātes aduersum me. Ab altitudine diei nō timebo zc. Ps. lv. Nō necessariū est nobis auxiliū ch̄i ad p̄seuerandū/ z ad p̄seuerantiā habēndā. Pro q̄ impetrando orat ecclesia dicens. De; q̄ nos in tāris periculis cōstitutos. p̄ hūana sc̄is fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutē mētis z corp̄is/ vr ea q; peccatis nr̄is patimur te adiuuāte vincamus. Per ch̄m dominū nostrum.

Quinta vtilitas est gl̄ia sup̄nalis: da nulla creatura ex puris naturalib; possit gloriā cōsequi sup̄naturale: nisi gr̄a ch̄i adiuuet. Ro. vij. Gr̄a dei vīta eterna. De q̄ vide Tho. j. ij. q. iij. ar. ij. Et pro intelligen da rōne dicā vobis rōnez p̄silitudinē quā ponit ille magn; doctor q̄ studuit in studio trinitatis. Iesus ch̄s Luce. xvij. Pro cui; intellectu notā dū: q; si aliq; habet filiū legitimū z naturale/ et h; suos multos: post mortē ei; heres oim̄ bonorū est fili; nō autē serui. Hoc est de iurectuli Et p̄cor. septura q̄ d̄r. Nō ei erit heres fili; ancille cū filio libere. Gen. xxj. Gal. iij. Nō ad p̄positū. De; h; filiū z suos. Fili; ē ch̄s: z nos sum; serui. Quā rōne creatio nis: tū rōne redēptionis. Empti em̄ sum; p̄cio magno. Ch̄s ergo est heres vniuersalis Gal. iij. Nō si fili; z heres p̄ deum. Itē Heb. j. Vultifarie multisq; modis olim de; loquēs pa. in p. no. di. istis lo. est no. in si. que p̄sti. herē. vniuersoz. p. que fecit z secula. Nos autē sui nō possum; hereditatē glorie petere q̄ntūcūq; deo dilige tissime seruiam;. In dicit dñs Luce. xvij. Quis autē vestrū habet seruū arantē/ aut boues pascētes. q; regresso de agro dicat

illi statim. Transi z recūbe: z nō dicat ei; para q; cenē z p̄cinge te z ministra mihi donec māducē z bibā. Et post hec tu mādūabis z bibes. Nunq; gratiā habet illi seruo: q; fecit q̄ ei impauerat. Non puros Sic z vos cuz feceritis oia q; p̄cepta sunt vobis dicite. Serui inutiles sumus. Qd̄ debui; facere/ fecim;. Nō nō pōt homo petere a deo/ nec cōsequi gloriā: nisi p̄ gratiā ch̄i: quā nāciscimur cū ipse venire dignat; ad nos p̄ gratiā iustificāre. Dicam; sibi. Dne veni z noli tardare: relaxa fascinoza plebis tue ih̄i. Deo gr̄as amen.

Eadez dñica de renouatione spirituali. Sermo. v.

Queluz et terra

Qtransibūt Luce. xij. Verbū p̄positum ostēdit statū hui; mundi post dies iudicij. De q̄ statū mō p̄dicabo partim moraliter. Salutes p̄mo virgo Maria. Hoc verbū habet difficultatē in theologia. Ratio: q; inueniuntur auctoritates dicētes/ q; celū z terra semp durabūt: cū tamē theologia videat cōtrariū asserere. In David loqns de celo/ sole/ z luna z stellis di. Statuit ea in eternū z in seculum seculi: p̄ceptū posuit z nō p̄teribit. ps. cly. Sicut dicit Salomon de terra. Generatio p̄terit/ generatio aduenit: terra autē in eternū stat. Eccl̄s. j. Quare ergo dicit thema. Celū z terra zc. Pater difficultas. Pro reip̄sione ergo notādū est/ q; de corporib; celestib; z elemētis possum; loq; qui duplici. Uno modo quantū ad substantias essentielles. Alio modo quantū ad qualitates/ cōditiones/ z operationes accidentales. Primo modo celū et terra semp erunt quantū ad eoz substantiam essentialē: quia licet celū z terra habuerint: principiū essendi per creationē: tamen nō habebunt finē in duratione. Secundo modo vero transibunt. s. quantū ad qualitates accidentales/ et recipient meliores qualitates. Et pro declaratiōe harū duarū conclusionū z etiā probatiōe nota tria media. s. similitudinē/ auctoritatē/ z rationē. Similitudo est de racea argentea antiq; ma